

Herat
Kabul
Peshawar
AFGHANISTAN
Farah
Qandahar

Wytyczne: Afganistan

Wytyczne: Afganistan

kwiecień 2022 r.

Dokument ukończono w marcu 2022 r.

Właściwe organy krajowe nie sprawdziły niniejszego tłumaczenia pod kątem jakości. W przypadku stwierdzenia, że nie jest ono zgodne z odpowiednią terminologią na poziomie krajowym, uprzejmie prosimy o kontakt z [EUAA](#).

Ani Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (AUEA), ani żadna osoba działająca w imieniu Agencji nie jest odpowiedzialna za wykorzystanie informacji zawartych w niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022

PDF ISBN 978-92-9400-486-4 doi: 10.2847/221860 BZ-07-22-999-PL-N

© Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (AUEA), 2022

Zdjęcie na okładce: © iStock (fotograf: Keith Binns), 28 stycznia 2008 r.

Powielanie dozwolone pod warunkiem podania źródła. W przypadku wykorzystywania lub powielania zdjęć lub innych materiałów nieobjętych prawami autorskimi AUEA należy zwrócić się o pozwolenie bezpośrednio do właścicieli praw autorskich.

Spis treści

Wprowadzenie.....	5
Uwagi ogólne	12
Podmioty dopuszczające się prześladowania lub wyrządzające poważną krzywdę	13
Status uchodźcy: wytyczne dotyczące poszczególnych profili.....	19
Uwagi wstępne.....	19
Profile	20
Ochrona uzupełniająca.....	41
Art. 15 lit. a) dyrektywy w sprawie kwalifikowania.....	41
Art. 15 lit. b) dyrektywy w sprawie kwalifikowania	42
Artykuł 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania.....	44
Podmioty udzielające ochrony	48
Alternatywna ochrona wewnętrzna.....	51
Wykluczenie	53
Zbrodnie przeciwko pokojowi, zbrodnie wojenna, zbrodnie przeciwko ludzkości	54
Poważne przestępstwa (o charakterze niepolitycznym).....	55
Czyny sprzeczne z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych	56
Zagrożenie dla społeczności lub bezpieczeństwa państwa członkowskiego	57
Skróty	58

Wprowadzenie

Niniejsze wytyczne stanowią podsumowanie wniosków wspólnej analizy dotyczącej Afganistanu i należy je odczytywać w związku z nimi. Kompletny dokument pt. „Wytyczne dotyczące poszczególnych krajów: Afganistan” jest dostępny na stronie internetowej:
<https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>.

Wytyczne dotyczące poszczególnych krajów opracowano zgodnie z [art. 11 rozporządzenia \(UE\) 2021/2303 ustanawiającego AUEA](#) ⁽¹⁾. Stanowią one wspólną ocenę sytuacji w kraju pochodzenia dokonaną przez urzędników wyższego szczebla ds. polityki z państw członkowskich, zgodnie z obowiązującymi przepisami UE i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE).

Niniejsze wytyczne nie zwalniają państw członkowskich z obowiązku indywidualnego, obiektywnego i bezstronnego rozpatrywania każdego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Każda decyzja powinna być podejmowana na podstawie indywidualnej sytuacji wnioskodawcy i sytuacji w Afganistanie w momencie podejmowania decyzji, zgodnie z dokładnymi i aktualnymi informacjami o kraju pochodzenia, uzyskanymi z różnych stosownych źródeł (art. 10 dyrektywy w sprawie procedur azylowych).

Analiza i wytyczne zawarte w niniejszym dokumencie nie mają charakteru wyczerpującego.

W jakim celu opracowywane są wytyczne dotyczące poszczególnych krajów?

Wytyczne dotyczące poszczególnych krajów mają stanowić narzędzie dla osób odpowiedzialnych za wyznaczanie kierunków polityki i decydentów w kontekście wspólnego europejskiego systemu azylowego (WESA). Ich celem jest pomoc w rozpatrywaniu wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej składanych przez wnioskodawców z Afganistanu oraz zapewnienie spójności praktyk w zakresie podejmowania decyzji w państwach członkowskich.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010; dostęp: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>.

W dniu 21 kwietnia 2016 r. Rada Unii Europejskiej uzgodniła utworzenie sieci ds. polityki wysokiego szczebla obejmującej wszystkie państwa członkowskie i koordynowanej przez Agencję UE ds. Azylu (AUEA), której celem ma być przeprowadzanie wspólnej oceny i interpretowanie sytuacji w głównych krajach pochodzenia ⁽²⁾. Sieć wspiera opracowywanie polityki na szczeblu UE na podstawie wspólnych informacji o krajach pochodzenia (IKP), dokonując wspólnej interpretacji takich informacji w świetle istotnych przepisów dorobku w zakresie prawa azylowego oraz uwzględniając w stosownych przypadkach treść materiałów szkoleniowych i praktycznych wskazówek AUEA. Przygotowanie wspólnej analizy i wytycznych stanowi obecnie jeden z głównych elementów nowego mandatu AUEA i jest uregulowane w [art. 11 rozporządzenia w sprawie AUEA](#).

Co zawierają wytyczne?

Wytyczne stanowią podsumowanie **wniosków** wspólnej analizy w przystępnym, przyjaznym dla użytkownika formacie, dostarczając praktycznych wskazówek na potrzeby analizy poszczególnych przypadków. Jest to „streszczenie” kompletnego dokumentu pt. „[Wytyczne dotyczące poszczególnych krajów:Afganistan](#)”.

W pełnym dokumencie pt. „[Wytyczne dotyczące poszczególnych krajów:Afganistan](#)” znajduje się również druga, bardziej szczegółowa część – **wspólna analiza**. We wspólnej analizie określono istotne elementy zgodnie z przepisami, orzecznictwem i wytycznymi horyzontalnymi, podsumowano stosowną podstawę faktyczną zgodnie z dostępnymi IKP i odpowiednio przeanalizowano sytuację w tym kraju pochodzenia.

⁽²⁾ Rada Unii Europejskiej, konkluzje z 3461. posiedzenia Rady, 21 kwietnia 2016 r., 8065/16, dokument dostępny na stronie internetowej: <http://www.consilium.europa.eu/media/22682/st08065en16.pdf>.

Wspólna analiza jest dostępna na stronie internetowej:
<https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>.

Linki do poszczególnych części wspólnej analizy (w języku angielskim) zamieszczono w treści niniejszych wytycznych.

Jaki jest zakres niniejszego zaktualizowanego dokumentu?

Obecna wersja wytycznych jest aktualizacją dokumentu „Wytyczne: Afganistan” (listopad 2021 r.).

Stanowi ona ukierunkowaną aktualizację, skupiającą się na istotnych zmianach zaobserwowanych w pierwszych miesiącach po przejęciu władzy przez talibów. Chociaż informacje dotyczące pewnych tematów są ograniczone lub sprzeczne w kontekście ram czasowych niniejszej aktualizacji, podjęto wysiłki w celu zapewnienia wspólnej analizy i wytycznych w zakresie, w jakim jest to obecnie uznawane za wykonalne. Należy pamiętać, że IKP, o których mowa w niniejszym dokumencie, są zasadniczo ograniczone do wydarzeń mających miejsce do dnia 8 grudnia 2021 r. Uwzględniono również dodatkowe informacje dotyczące ograniczeń swobody przemieszczania się kobiet wprowadzonych w dniu 26 grudnia 2021 r. przez ministerstwo promowania cnót i zapobiegania występkom. Odbiorcom przypomina się, aby w momencie podejmowania decyzji zawsze brali pod uwagę dostępne istotne i aktualne IKP.

AUEA wraz z państwami członkowskimi nadal będzie monitorować zmieniającą się sytuację w tym kraju oraz regularnie dokonywać przeglądu i aktualizacji wytycznych dotyczących Afganistanu.

Czy niniejsze wytyczne są wiążące?

Wytyczne dotyczące poszczególnych krajów nie są wiążące. Niemniej jednak zgodnie z [art. 11 rozporządzenia w sprawie AUEA](#) państwa członkowskie mają obowiązek uwzględniać wytyczne i wspólną analizę podczas rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez uszczerbku dla ich kompetencji do podejmowania decyzji w sprawie indywidualnych wniosków.

Kto brał udział w opracowywaniu niniejszych wytycznych dotyczących poszczególnych krajów?

Niniejszy dokument jest wynikiem wspólnej oceny dokonywanej przez sieć ds. wytycznych dotyczących poszczególnych krajów, której prace wspierali pracujący nad dokumentem

zespół złożony z wybranych ekspertów krajowych oraz AUEA. Komisja Europejska i UNHCR wnieśli cenny wkład w ten proces.

Wytyczne oraz dołączona do nich wspólna analiza zostały zakończone przez sieć ds. wytycznych dotyczących poszczególnych krajów w marcu 2022 r. i zatwierdzone przez zarząd AUEA w kwietniu 2022 r.

Jakie są obowiązujące ramy prawne?

Jeśli chodzi o obowiązujące ramy prawne, wspólna analiza i wytyczne opierają się na przepisach [konwencji genewskiej z 1951 r.](#) ⁽³⁾ oraz [dyrektywy w sprawie kwalifikowania \(QD\)](#) ⁽⁴⁾, jak również na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE); w stosownych przypadkach uwzględniono również orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC).

Jakie wytyczne dotyczące kwalifikowania do objęcia ochroną międzynarodową są brane pod uwagę?

Ramy wytycznych horyzontalnych zastosowane w niniejszej analizie opierają się przede wszystkim na następujących ogólnych wytycznych:

⁽³⁾ Zgromadzenie Ogólne ONZ, Konwencja dotycząca statusu uchodźców z 1951 r. oraz Protokół dotyczący statusu uchodźców z 1967 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.

ochroną rodową	szczególnej grupy społecznej	alternatywy ochrony wewnętrznej	
			

Te i inne odpowiednie praktyczne narzędzia AUEA można znaleźć na stronie internetowej:
<https://euaa.europa.eu/practical-tools-and-guides>.

Uwzględniono również odpowiednie wytyczne UNHCR dostępne w czasie kończenia prac nad niniejszym dokumentem, w szczególności [wytyczne UNHCR w sprawie oceny potrzeb dotyczących ochrony międzynarodowej osób ubiegających się o azyl z Afganistanu](#) ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾.

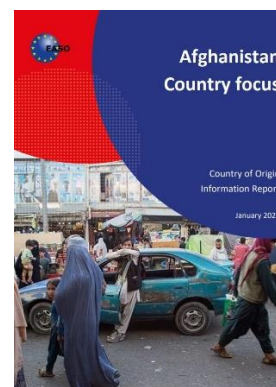
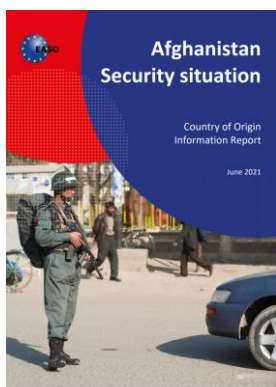
Jakie informacje o kraju pochodzenia zostały wykorzystane?

Dokumenty AUEA zawierające wytyczne dotyczące poszczególnych krajów nie powinny być traktowane jako źródła informacji o krajach pochodzenia, nie należy się do nich odwoływać ani ich wykorzystywać. Informacje zawarte w niniejszym dokumencie opierają się na sprawozdaniach AUEA dotyczących informacji o krajach pochodzenia oraz, w niektórych przypadkach, na innych wskazanych źródłach. W przeciwieństwie do wytycznych dotyczących poszczególnych krajów niniejsze wytyczne stanowią źródła informacji o krajach pochodzenia i można się do nich odpowiednio odnosić.

Niniejsza aktualizacja opiera się przede wszystkim na następujących najnowszych IKP:

⁽⁵⁾ UNHCR, Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan [Wytyczne w sprawie oceny potrzeb dotyczących ochrony międzynarodowej osób ubiegających się o azyl z Afganistanu], luty 2022 r., dostęp: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>.

⁽⁶⁾ Podręcznik i wytyczne UNHCR w sprawie procedur i kryteriów, jakie należy stosować w celu określenia statusu uchodźcy w świetle konwencji z 1951 r. i protokołu z 1967 r. dotyczących statusu uchodźców, a także inne wytyczne, dokumenty w zakresie polityki i konkluzje Komitetu Wykonawczego i Stałego Komitetu UNHCR można znaleźć na stronie internetowej: <https://www.refworld.org/rsd.html>.

Sprawozdanie AUEA na temat informacji o krajach pochodzenia: Afganistan, Sytuacja w zakresie bezpieczeństwa (czerwiec 2021 r.)

Sprawozdanie AUEA na temat informacji o krajach pochodzenia: Afganistan, Aktualizacja sytuacji w zakresie bezpieczeństwa (wrzesień 2021 r.)

Sprawozdanie AUEA na temat informacji o krajach pochodzenia: Afganistan, Raport dotyczący państwa (styczeń 2022 r.)

Niniejsze wytyczne należy uznać za aktualne, o ile aktualne wydarzenia i rozwój sytuacji wpisują się w tendencje i prawidłowości obserwowane w okresie referencyjnym danego sprawozdania na temat informacji o krajach pochodzenia. Nowe wydarzenia powodujące istotne zmiany i skutkujące nowymi tendencjami mogą wpływać na ocenę zawartą w niniejszych wytycznych. Podejmowane są działania służące regularnemu aktualizowaniu sprawozdań AUEA na temat informacji o krajach pochodzenia i wytycznych dotyczących poszczególnych krajów oraz regularnemu odzwierciedleniu istotnych zmian. Poszczególne wnioski należy zawsze oceniać w świetle najbardziej aktualnych informacji o krajach pochodzenia, jakie są dostępne.

Aby uzyskać dostęp do sprawozdań AUEA na temat informacji o krajach pochodzenia, należy odwiedzić stronę internetową:
<https://euaa.europa.eu/country-reports>.

W jaki sposób wytyczne dotyczące poszczególnych krajów pomagają w indywidualnej ocenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej?

Wytyczne i wspólna analiza przedstawiają kolejne etapy rozpatrywania poszczególnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. W niniejszym dokumencie przeanalizowano istotne elementy zgodnie z dyrektywą w sprawie kwalifikowania i przedstawiono ogólną ocenę sytuacji w kraju pochodzenia oraz wskazówki dotyczące istotnych indywidualnych okoliczności, które należy wziąć pod uwagę.

Aby uzyskać dodatkowe informacje i dostęp do innych wytycznych dotyczących poszczególnych krajów, zob. <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>.

Uwagi ogólne

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

W chwili sporządzania niniejszych wytycznych sytuacja w Afganistanie jest nadal dynamiczna, co w niektórych przypadkach sprawia, że przedstawienie jednoznacznej oceny w kwestii ochrony międzynarodowej jest szczególnie trudne. Można podkreślić następujące elementy:

Ze względu na okres przejściowy występujący w Afganistanie w trakcie tworzenia niniejszego dokumentu trudno na tym etapie odpowiedzieć w sposób pewny na wiele wybiegających w przyszłość pytań dotyczących rodzaju ustroju i rządów, które mogą zostać ustanowione przez talibów.

Chociaż przyszłe zachowanie talibów nie jest w pełni przewidywalne, ich uprzednie cele mogą być narażone na zwiększone ryzyko, jeżeli wziąć pod uwagę większe zdolności tego podmiotu i jego kontrolę terytorialną.

Poziom masowej przemocy w państwie uznaje się za zdecydowanie niższy niż wcześniej (przed przejęciem władzy przez talibów). Niemniej jednak przyszłe ryzyko masowej przemocy w jakiegokolwiek części kraju należy zawsze oceniać w oparciu o najnowsze informacje na temat dynamiki sytuacji na danym obszarze, jak również w całym kraju.

Należy również wziąć pod uwagę ograniczenia w zakresie rzetelnej sprawozdawczości, ponieważ istnieje prawdopodobieństwo niedoraportowania z Afganistanu lub niektórych części kraju.

Nie jest jasne, jak talibowie będą postrzegać i potencjalnie traktować osoby opuszczające Afganistan.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

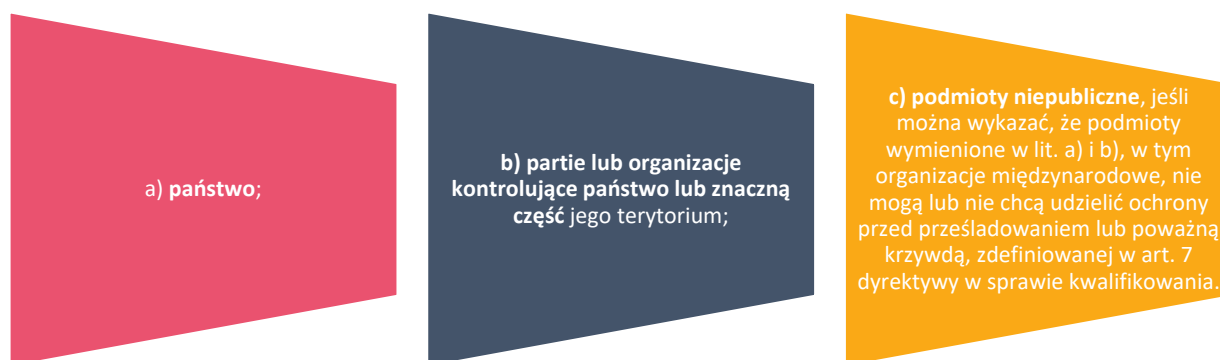
Podmioty dopuszczające się prześladowania lub wyrządzające poważną krzywdę

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Ryzyko, na które jest narażona ogólnie ludność danego państwa lub jej część, zasadniczo nie stanowi samo w sobie indywidualnego zagrożenia, które można by uznać za poważną krzywdę ([motyw 35 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#)). Ogólnie rzecz biorąc, prześladowanie lub poważna krzywda muszą przyjąć formę zachowania danego podmiotu ([art. 6 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#)).

Zgodnie z [art. 6 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) podmiotami dopuszczającymi się prześladowania lub wyrządzającymi poważną krzywdę są m.in.:

Wykres 1. Podmioty dopuszczające się prześladowania lub wyrządzające poważną krzywdę.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

Niniejsza sekcja zawiera wytyczne dotyczące niektórych głównych podmiotów dopuszczających się prześladowania lub wyrządzających poważną krzywdę w Afganistanie. Wykaz ten nie jest wyczerpujący.

- **Talibowie:** Po latach rebelii, a w niektórych regionach sytuowania się jako gabinet cieni, latem 2021 r. talibowie przejęli kontrolę nad krajem. W dniu 15 sierpnia 2021 r. bojownicy talibscy wkroczyli do stolicy i przejęli kontrolę nad punktami kontrolnymi. Przywódcy talibscy wkroczyli do pałacu prezydenckiego, następnego dnia zabrali głos w mediach i

ogłosili koniec wojny. W dniu 19 sierpnia oficjalny rzecznik talibów ogłosił utworzenie Islamskiego Emiratu Afganistanu, która to nazwa używana jest też w innych wypowiedziach publicznych. Talibowie ogłosili również skład rządu tymczasowego. Wszystkie osoby powołane do rządu tymczasowego były powiązane z ruchem talibów, a wiele z nich pełniło funkcje w rządzie w latach dziewięćdziesiątych. W gabinecie znalazło się kilka osób figurujących w wykazie osób objętych sankcjami Rady Bezpieczeństwa ONZ. W październiku 2021 r. talibowie ogłosili, że kontrolują całe terytorium Afganistanu. W ciągu ostatnich dwóch dekad talibowie celowo atakowali ludność cywilną, jak również dopuszczali się masowych ataków na obiekty cywilne. Doniesienia dotyczyły ukierunkowanych zabójstw osób powiązanych z rządem afgańskim i siłami zagranicznymi, dziennikarzy, działaczy na rzecz praw człowieka, przywódców religijnych i innych osób. Równoległy mechanizm wymiaru sprawiedliwości, którym posługują się talibowie, opiera się na ścisłej interpretacji prawa szariatu i prowadzi do egzekucji oraz innych kar uznawanych za okrutne, niehumanitarne i poniżające, w tym kar cielesnych. Według doniesień talibowie stosują również tortury wobec zatrzymanych.

Donoszono, że po przejęciu władzy bojownicy talibscy stosują przemoc wobec ludności cywilnej i dziennikarzy, a także prowadzą przeszukania domów i podejmują działania odwetowe pomimo powszechnej amnestii ogłoszonej w stosunku do osób zasiadających w poprzednim rządzie. Pojawiały się również doniesienia, że bojownicy talibscy poddają ludność cywilną karom cielesnym, między innymi stosują karę chłosty wobec osób, którym zarzuca się kradzież. Nie jest jasne, czy działania takie są sankcjonowane przez liderów czy też spowodowane brakiem dyscypliny lub kontroli w obrębie łańcucha dowodzenia. Donoszono, że bojownicy talibscy mogli działać z własnej inicjatywy, ponieważ nie wydaje się, aby mogli spodziewać się kary lub konsekwencji.

Talibów oskarżano również o szereg naruszeń praw człowieka, których dopuścili się w stosunku do członków ruchu oporu i ludności cywilnej podczas tygodni walk w Pandższirze, a następnie w stosunku do osób rzekomo powiązanych z ISKP w Nangarharze i na innych obszarach kraju.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

- **Byłe podmioty państwowe i opór wobec talibów:** Wśród byłych afgańskich podmiotów państwowych znaleźli się członkowie **afgańskich narodowych sił bezpieczeństwa (ANSF)** oraz inne organy z trzech gałęzi władzy państwowej (władzy wykonawczej, ustawodawczej i sędziowskiej).

Doniesiono, że władze Afganistanu i ich współpracownicy dopuścili się szeregu naruszeń praw człowieka. Odnotowano przypadki pozasądowych egzekucji, wymuszonych zaginięć, arbitralnych zatrzymań, porwań, rabunków, grabieży, tortur i złego traktowania. Ponadto afgańska policja narodowa (ANP) brała udział w wymuszeniach i przestępczości zorganizowanej, w szczególności w pobliżu głównych szlaków przemytniczych.

Zaobserwowano również przypadki rekrutacji i wykorzystywania seksualnego chłopców (*bacha bazi*) przez afgańskie siły bezpieczeństwa, w szczególności przez afgańską policję lokalną (ALP), a także wykorzystywania seksualnego dziewcząt.

Wielu **bojowników prorządowych** walczyło po stronie rządu przeciwko talibom i ISKP. Do bojówek tych należały narodowe ruchy powstańcze, zwane również publicznymi siłami powstańczymi, inicjatywa na rzecz obrony społeczności lokalnych, siły powietrzne Kandaharu, afgańska straż bezpieczeństwa z prowincji Paktika, siły ochronne z prowincji Chost oraz siły Shaheen w prowincjach Paktija, Paktika i Ghazni. Po ostatniej ofensywie talibów w miesiącach letnich bojówki te nie były w stanie stawić oporu siłom talibskim i wkrótce rozwiązały się lub przyłączyły do talibów.

Po przejęciu władzy przez talibów w Pandższirze powstała siła oporu pod nazwą **Narodowy Front Oporu (NRF)**. NRF składa się z bojowników i byłych żołnierzy rządowych lojalnych wobec poprzedniej administracji i przeciwnych rządowi talibów. Grupa kontrolowała Dolinę Pandższir, gdzie doszło do zbrojnych konfrontacji sił opozycji i talibów. Niemniej jednak nie ma pewności, czy walki nadal trwają. Talibowie ogłosili zajęcie prowincji Pandższir w dniu 6 września 2021 r., chociaż Ahmed Massoud utrzymywał, że walka nadal trwa.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

- **Sieć Haqqani:** Sieć Haqqani jest organizacją terrorystyczną umieszczoną w wykazie ONZ. W lutym 2021 r. UNAMA wskazała, że sieć Haqqani działała pod przywództwem talibów i w większości stosowała się do ich polityki i wytycznych. Grupa ta została opisana jako „śmiertelne ramię talibów”.

Uważa się, że sieć Haqqani jest odpowiedzialna za złożone ataki w gęsto zaludnionych dzielnicach Kabulu w czasie rebelii. Sieć podobno współpracowała z Al-Kaidą i utrzymywała z nią bliskie kontakty, mimo układu z USA. Źródła informowały również o powiązaniach między Al-Kaidą a siecią po przejęciu władzy przez talibów. Jak wynika z doniesień, Haqqani i ISKP również ze sobą współpracowały, między innymi przy atakach podczas inauguracji prezydenta Afganistanu i ataku na świątynię sikhów w Kabulu w marcu 2020 r.

W dniu 7 września, gdy talibowie ogłosili utworzenie rządu tymczasowego, przywódca sieci Sirajuddin Haqqani został mianowany ministrem spraw wewnętrznych.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

- **Prowincja Chorasana Państwa Islamskiego (ISKP):** ISKP jest transgraniczną organizacją salaficko-dżihadystyczną mającą powiązania operacyjne z grupami lokalnymi i została umieszczona w wykazie ONZ jako organizacja terrorystyczna. Jak wynika z oświadczenia Deborah Lyons, specjalnej przedstawiciel Sekretarza Generalnego i szefowej UNAMA, ogłoszonego w listopadzie 2021 r., ISKP zwiększyło aktywność, a liczba przeprowadzonych ataków wzrosła z 60 w 2020 r. do 334 w 2021 r., natomiast ich zasięg terytorialny objął wszystkie prowincje. Inne źródło informowało o silnej obecności ISKP we wschodnim Afganistanie (prowincje Nangarhar i Kunar), a także w Kabulu i północnym Afganistanie. ISKP, jak wynika z doniesień, nie ma jednak kontroli terytorialnej w Afganistanie, a zdolność operacyjna grupy w tym państwie pozostaje niejasna.

Szacuje się, że liczba bojowników ISKP w Afganistanie wynosi około 4 000. Stosunkowo niewielka, ale wciąż rosnąca liczba byłych funkcjonariuszy służb wywiadowczych Afganistanu i elitarnych jednostek wojskowych miała rzekomo dołączyć do ISKP, aby stawiać opór talibom. ISKP miało też „docierać do plemion i innych grup, by prowadzić rekrutację w tych szeregach, jednocześnie zwalczając rozłam wśród umiarkowanych salafitów”. Istniały również obawy, że ISKP mogło rekrutować zagranicznych bojowników pochodzących z Azji Środkowej i Pakistanu i stacjonujących w Afganistanie, a także rozczarowanych talibów. Informowano też o talibskich operacjach przeciwko ISKP, zatrzymaniu członków ISKP oraz zapobieganiu atakom, natomiast członkowie ISKP mieli kilkakrotnie poddać się talibom w Nangarhar w listopadzie 2021 r.

ISKP od mniej więcej lata 2020 r. miało prowadzić kampanię ukierunkowanych zabójstw, która była kontynuowana po przejściu władzy przez talibów na mniej więcej porównywalną skalę. ISKP stosuje rzekomo te same taktyki walk podjazdowych, jakie do niedawna były stosowane przez talibów wobec poprzedniego rządu afgańskiego, w tym pozostawianie ładunków wybuchowych przy drodze i ukierunkowane zabójstwa. Incydenty związane z bezpieczeństwem miały miejsce szczególnie w prowincjach północnych i południowych. Informowano przede wszystkim o atakach w prowincji Nangarhar określanej mianem „twierdzy” ISKP i jej stolicy – Dżalalabadzie.

Grupa zachowała zdolność do przeprowadzania ataków terrorystycznych w Kabulu i innych dużych miastach, a także przyznała się do ataku na międzynarodowym lotnisku w Kabulu w dniu 26 sierpnia 2021 r., w którym zginęło ponad 170 osób. ISKP przyznała się również do innych incydentów w tym samym mieście, m.in. szeregu wybuchów samochodów-pułapek i ataku na wojskową placówkę zdrowotną w listopadzie 2021 r.

Kilkakrotnie ISKP atakowało społeczność szyicką (Hazarów). Ataki przeprowadzone przez ISKP na dużą skalę na szyitach (Hazarach) miały miejsce w meczetach w Kunduz i Kandaharze w październiku 2021 r., a zginęło w nich co najmniej 119 osób, zaś 220 zostało rannych.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

- **Al-Kaida:** Al-Kaida jest międzynarodową ekstremistyczną organizacją salaficką zrzeszającą dżihadystów oraz grupą terrorystyczną umieszczoną w wykazie ONZ. Źródła wskazują, że utrzymywała ona ograniczoną obecność w Afganistanie, prowadząc działalność głównie pod egidą innych grup zbrojnych, zwłaszcza talibów. W połowie 2021 r. źródła podały, że talibowie i Al-Kaida pozostają ze sobą ściśle związane i nie wykazują oznak zerwania więzi, mimo oczekiwań wywołanych porozumieniem dauhańskim. Po przejęciu władzy przez talibów źródła wskazywały na relacje między Al-Kaidą a siecią Haqqani. Donosi się również, że znaczna część przywódców Al-Kaidy ma siedzibę w regionie przygranicznym Afganistanu i Pakistanu.

Przed przejęciem władzy przez talibów według UNAMA Al-Kaida angażowała się głównie w zapewnianie szkoleń, w tym broni i materiałów wybuchowych, oraz mentoringu; podawano również, że jest zaangażowana w wewnętrzne dyskusje talibów na temat związków tego ruchu z innymi podmiotami prowadzącymi dżihad. Organizacja ta przyznała się również do przeprowadzenia szeregu ataków w Afganistanie, w wyniku których zginęli członkowie afgańskich narodowych sił bezpieczeństwa (ANSF). Według niektórych źródeł Al-Kaida pozostała zagrożeniem w Afganistanie. Stwierdzono jednak również, że grupa nie ma organizacyjnej zdolności, by wykorzystać zwycięstwo talibów. Kapitał ludzki Al-Kaidy w Afganistanie oszacowano na obejmujący od kilkudziesięciu do 500 osób.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

- W Afganistanie działa **wiele zagranicznych grup terrorystycznych i bojowników**. Do głównych grup znajdujących się we wschodnich prowincjach Kunar, Nangarhar i Nuristan należały: **Tehrik-e Taliban Pakistan** (w tym kilka luźnych grup odłamowych), **Jaish-e Momammed** oraz **Lashkar-e Tayyiba**, które działają pod przywództwem afgańskich talibów i były zaangażowane w ukierunkowane zamachy na (byłych) urzędników państwowych i inne osoby. Istnieje również kilka środkowoazjatyckich i ujugurskich zagranicznych grup terrorystycznych i bojówek z bojownikami pochodzenia uzbeckiego, tadżyckiego i turkmeńskiego, które według doniesień stanowią poważne zagrożenie na północnych obszarach Afganistanu, takich jak **Islamski Ruch Wschodniego Turkiestanu**, **Islamski Ruch Uzbekistanu** (znany również jako Jundullah), **Jamaat Ansarullah w Tadżykistanie**, **Lashkar-e Islam** i **Grupa Salaficka**.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

- W szczególnych sytuacjach **innymi podmiotami niepublicznymi** dopuszczającymi się prześladowania lub wyrządzającymi poważną krzywdę mogą być klany, plemiona, (lokalnie) wpływowe osoby, rodzina (np. w przypadku osób LGBTIQ przemoc „w imię honoru”) lub gangi przestępcze (np. porwania dla okupu) itp.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Status uchodźcy: wytyczne dotyczące poszczególnych profili

Uwagi wstępne

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Wszystkie elementy definicji uchodźcy zgodnie z dyrektywą w sprawie kwalifikowania powinny być spełnione w celu zakwalifikowania wnioskodawcy jako uchodźcy:

Art. 2 lit. d) dyrektywy w sprawie kwalifikowania **Definicje**

„uchodźca” oznacza obywatela państwa trzeciego, który na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do szczególnej grupy społecznej przebywa poza państwem swojego obywatelstwa i nie może lub nie chce z powodu tej obawy korzystać z ochrony tego państwa, lub bezpaństwowca, który przebywając z takich samych powodów jak wyżej poza państwem swojego dawnego miejsca zwykłego pobytu, nie może lub nie chce z powodu tej obawy powrócić do tego państwa i do którego nie ma zastosowania art. 12 [wykluczenie];

[W art. 9 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) określono, w jaki sposób należy oceniać „prześladowanie”.

[Artykuł 10 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) zawiera dalsze wyjaśnienia dotyczące różnych powodów prześladowania (rasa, religia, narodowość, opinia polityczna lub przynależność do szczególnej grupy społecznej). Należy ustalić związek między tymi powodami a prześladowaniem lub brakiem ochrony, aby wnioskodawca mógł kwalifikować się do nadania statusu uchodźcy.

Poniżej przedstawiono wytyczne dotyczące poszczególnych profili wnioskodawców, opartych na ich cechach osobistych lub przynależności do określonej grupy (np. politycznej, etnicznej, religijnej).

Do każdego wniosku wymagana jest indywidualna ocena. Powinna ona uwzględniać indywidualną sytuację wnioskodawcy oraz odpowiednie informacje o kraju pochodzenia. Czynniki, które należy wziąć pod uwagę w tej ocenie, mogą obejmować na przykład:

- obszar zamieszkania wnioskodawcy, obecność potencjalnego podmiotu dopuszczającego się prześladowania oraz jego zdolność do skierowania działań w kierunku osoby będącej przedmiotem zainteresowania;

- charakter działań wnioskodawcy (czy są one postrzegane negatywnie lub czy osoby zaangażowane w takie działania są postrzegane jako cel priorytetowy przez podmiot dopuszczający się prześladowania);
- widoczność wnioskodawcy (tj. na ile wnioskodawca jest znany lub mógłby zostać zidentyfikowany przez potencjalny podmiot dopuszczający się prześladowania); przy czym należy zaznaczyć, że skarżący nie musi być indywidualnie zidentyfikowany przez podmiot dopuszczający się prześladowania, jeżeli obawa przed prześladowaniem jest uzasadniona;
- środki dostępne dla wnioskodawcy w celu uniknięcia prześladowania (np. powiązania z wpływowymi osobami);
- itp.

Fakt, że wnioskodawca już doznał prześladowania albo że bezpośrednio groziło mu takie prześladowanie, jest istotną przesłanką potwierdzającą uzasadnioną obawę wnioskodawcy przed prześladowaniem, chyba że istnieją zasadne powody, aby uznać, iż akty prześladowania się nie powtórzą ([art. 4 ust. 4 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#)).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

Profile

Niniejsza sekcja odnosi się do niektórych profili afgańskich wnioskodawców spotykanych w szeregu postępowań prowadzonych w państwach członkowskich. Zawiera ona ogólne wnioski na temat profili oraz wytyczne dotyczące dodatkowych okoliczności, które należy uwzględnić przy ocenie indywidualnej. Niektóre profile podzielono dalej na podprofile, wyciągając różne wnioski dotyczące analizy ryzyka lub związku z powodem prześladowania. Dla ułatwienia odniesienia zawsze podawany jest odpowiedni numer profilu oraz link do odpowiedniej sekcji we wspólnej analizie.

Wnioski dotyczące każdego profilu powinny być rozpatrywane bez uszczerbku dla oceny wiarygodności twierdzeń wnioskodawcy.

Zapoznając się z poniższą tabelą, należy pamiętać o następujących kwestiach:

- Wnioskodawca może być objęty **więcej niż jednym profilem** zawartym w niniejszych wytycznych. Należy w pełni przeanalizować potrzeby w zakresie ochrony związane ze wszystkimi takimi okolicznościami.
- W poszczególnych punktach **analizy ryzyka** skoncentrowano się na poziomie ryzyka oraz na niektórych istotnych okolicznościach zwiększających ryzyko. Dalsze wytyczne dotyczące kwalifikowania poszczególnych aktów jako akty prześladowania są dostępne w odpowiednich sekcjach wspólnej analizy.

- W poniższej tabeli podsumowano wnioski dotyczące różnych profili i podprofilu i ma ona na celu zapewnienie praktycznego narzędzia urzędnikom prowadzącym sprawę. Chociaż podano przykłady dotyczące podprofilu o zróżnicowanym ryzyku oraz okoliczności, które mogą zwiększyć lub zmniejszyć dane ryzyko, **przykłady te nie są wyczerpujące** i należy je uwzględnić w kontekście wszystkich okoliczności w danym przypadku.
- **Osoby, które w przeszłości należały do określonego profilu, lub członkowie rodziny** osoby objętej określonym profilem mogą mieć potrzeby w zakresie ochrony podobne do tych, które określono dla danego profilu. Nie zaznaczono tego wyraźnie w poniższej tabeli, jednak należy brać to pod uwagę przy ocenie indywidualnej.
- Punkty dotyczące **potencjalnego związku** wskazują na możliwy związek z powodami prześladowania zgodnie z [art. 10 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#). Sekcje wspólnej analizy dostarczają dalszych wskazówek, czy związek z powodem prześladowania jest wysoce prawdopodobny lub może być uzasadniony w zależności od indywidualnych okoliczności sprawy.
- W przypadku niektórych profili związek może istnieć również między **brakiem ochrony** przed prześladowaniem a jednym lub kilkoma powodami określonymi [w art. 10 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) ([art. 9 ust. 3 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#)).

2.1 Osoby powiązane z poprzednim rządem Afganistanu

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Sprzeczne i ograniczone informacje dotyczące polityki talibów oraz różnice we wdrażaniu przez talibskich żołnierzy rozkazów wydawanych przez talibskie centralne kierownictwo, a także różnice na poziomie regionalnym sprawiają, że trudno jest ocenić ryzyko dla poszczególnych osób o tym profilu.

Na podstawie wcześniejszych przypadków prześladowań i oznak dalszego prowadzenia ukierunkowanych ataków **osoby postrzegane jako priorytetowy cel talibów**, w tym osoby zajmujące centralne stanowiska w jednostkach wojskowych, policyjnych i dochodzeniowych, a także

przedstawiciele wymiaru sprawiedliwości, prawdopodobnie odczuwałyby uzasadnioną obawę przed prześladowaniem.

W indywidualnej ocenie sytuacji **innych osób o tym profilu**, dotyczącej tego, czy istnieje uzasadniony stopień prawdopodobieństwa, że wnioskodawca będzie narażony na prześladowanie, należy ponadto uwzględnić okoliczności zwiększające ryzyko, takie jak:

- obszar pochodzenia
- płeć
- osobista wrogość
- zaangażowanie w (lokalne) konflikty
- itp.

Członkowie rodzin niektórych osób objętych tym profilem mogą być również narażeni na traktowanie, które byłoby równoznaczne z prześladowaniem, np. w kontekście poszukiwania danej osoby przez talibów.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne.

* Istotne dla tego profilu mogą być kwestie dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.2 Osoby, które pracowały dla obcych oddziałów wojskowych lub są postrzegane jako wspierające je

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Na podstawie informacji dotyczących prześladowań w przeszłości i doniesień wskazujących na to, że talibowie nadal biorą ich na celownik, stwierdza się, że w przypadku **tłumaczy ustnych** zasadniczo zachodziłaby uzasadniona obawa przed prześladowaniem.

Informacje dotyczące polityki talibów wobec innych osób współpracujących z zagranicznymi oddziałami wojskowymi są ograniczone. Biorąc jednak pod uwagę negatywne postrzeganie takich osób przez talibów i wcześniejsze praktyki dotyczące prześladowań, **inne osoby podejrzewane o powiązania z zagranicznymi siłami zbrojnymi** prawdopodobnie odczuwałyby uzasadnioną obawę przed prześladowaniem.

Członkowie rodzin niektórych osób objętych tym profilem mogą być również narażeni na traktowanie, które byłoby równoznaczne z prześladowaniem.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne.

* Istotne dla tego profilu mogą być kwestie dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.3 Przywódcy religijni

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

Analiza ryzyka: Pomimo ograniczonych informacji dotyczących okresu po przejęciu władzy przez talibów, biorąc pod uwagę wcześniejsze prześladowania i nieustającą determinację talibów w dążeniu do ustanowienia Islamskiego Emiratu Afganistanu zgodnie z ich interpretacją prawa szariatu, uznaje się, że **przywódcy religijni postrzegani jako osoby zaprzeczające ideologii talibów** prawdopodobnie odczuwają uzasadnioną obawę przed prześladowaniem.

W przypadku **innych osób o tym profilu** do umotywowania uzasadnionej obawy przed prześladowaniem konieczne byłyby dodatkowe okoliczności zwiększające ryzyko.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne lub wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.4 Osoby obawiające się przymusowej rekrutacji do grup zbrojnych

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby osiągną poziom ryzyka wymagany do stwierdzenia uzasadnionej obawy

przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- wiek (przynależność do grupy wiekowej obejmującej młodzież)
- przeszłość wojskową
- obszar pochodzenia i obecność/wpływ grup zbrojnych
- zwiększoną intensywność konfliktu
- stanowisko klanu w danym konflikcie
- złą sytuację społeczno-ekonomiczną rodziny
- itp.

Potencjalny związek: Podczas gdy ryzyko przymusowej rekrutacji jako takie nie może zasadniczo oznaczać związku z powodem prześladowania, konsekwencje odmowy mogą, w zależności od indywidualnych okoliczności, uzasadniać taki związek, między innymi, z (domniemanymi) poglądami politycznymi.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.5 Kadra nauczycielska

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Dostępnych jest niewiele informacji na temat działań wymierzonych w kadrę nauczycielską podejmowanych po przejęciu władzy przez talibów.

Nie wszystkie osoby osiągną poziom ryzyka wymagany do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- płeć (tj. nauczycielki)
- pochodzenie z obszarów, na których ISKP posiada zdolność operacyjną
- osobę lub instytucję nieprzestrzegającą programu nauczania lub wytycznych talibów
- występowanie przeciwko talibom
- itp.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne, a w niektórych przypadkach wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.6 Pracownicy służby zdrowia i pracownicy organizacji humanitarnych, w tym osoby pracujące na rzecz krajowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- płeć (tj. kobiety)
- charakter działań (np. działania na rzecz krajowej/międzynarodowej organizacji pozarządowej w związku ze szczepieniami przeciwko polio, rozminowywaniem, działaniami postrzeganymi jako niebędące neutralnymi lub naruszające normy kulturowe lub religijne itp.)
- powiązania z poprzednim rządem lub zagranicznymi darczyńcami
- zabieranie głosu lub działanie przeciwko talibom lub innej grupie zbrojnej
- pochodzenie z obszarów, na których ISKP posiada zdolność operacyjną
- itp.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.7 Dziennikarze i pracownicy mediów

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Dziennikarze i pracownicy mediów postrzegani przez talibów jako osoby krytykujące ich działania lub niespełniające warunków określonych przez talibów zasadniczo mieliby uzasadnione obawy przed prześladowaniem.

W przypadku **innych dziennikarzy i pracowników mediów** do umotywowania uzasadnionej obawy przed

prześladowaniem konieczne byłyby dodatkowe okoliczności zwiększające ryzyko.

Ze szczególną uwagą należy oceniać sytuację dziennikarek i pracowników mediów.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne lub wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.8 Obrońcy praw człowieka

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Zasadniczo zachodziłaby uzasadniona obawa przed prześladowaniem.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne lub wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.9 Osoby postrzegane jako naruszające normy moralne lub społeczne

Trudno przedstawić wyczerpujący wykaz praktyk postrzeganych w Afganistanie jako naruszenie norm moralnych lub społecznych. Zależy to od kilku czynników, takich jak kontekst lokalny, zaangażowane podmioty lub interpretacja norm przez zainteresowane strony. W niektórych przypadkach naruszenie tych norm może być interpretowane przez talibów lub społeczeństwo afgańskie jako „uleganie kulturze zachodu”. Więcej na ten temat można przeczytać online w podsekcji wspólnej analizy dotyczącej [Norm moralnych i społecznych w Afganistanie](#).

Zob. także **2.10 Osoby postrzegane jako dopuszczające się bluźnierstwa lub apostazji**.

2.9.1 Przemoc honorowa i przestępstwa przeciwko moralności

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- płeć (ryzyko jest większe w przypadku kobiet)
- obszar pochodzenia (w szczególności dotyczy to obszarów wiejskich)
- konserwatywne środowisko
- postrzeganie tradycyjnych ról mężczyzn i kobiet przez rodzinę
- władzę/wpływ zaangażowanych podmiotów
- przekroczenie norm moralnych lub społecznych
- itp.

Potencjalny związek: wyznanie lub (domniemane) poglądy polityczne lub przynależność do szczególnej grupy społecznej.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.9.2 Osoby postrzegane jako „ulegające kulturze zachodu”

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- zachowanie wnioskodawcy
- obszar pochodzenia (np. szczególnie dotyczy to obszarów wiejskich, lokalnych rozbieżności w stosowaniu norm przez talibów)
- płeć (ryzyko jest większe w przypadku kobiet)
- konserwatywne środowisko

- postrzeganie tradycyjnych ról mężczyzn i kobiet przez rodzinę
- wiek (dzieci w pewnym wieku mogą mieć trudności z (ponownym) dostosowaniem się do afgańskich ograniczeń społecznych)
- czas pobytu w państwie zachodnim
- widoczność wnioskodawcy
- itp.

Potencjalny związek: Należy wziąć pod uwagę indywidualne okoliczności, w jakich znajduje się wnioskodawca. W niektórych przypadkach prześladowanie może być spowodowane wyznaniem lub (domniemanymi) poglądami politycznymi lub przynależnością do szczególnej grupy społecznej.

Zob. także profile **2.12.3 Kobiety pełniące funkcje publiczne** oraz **2.10 Osoby postrzegane jako dopuszczające się bluźnierstwa lub apostazji**.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.10 Osoby postrzegane jako dopuszczające się bluźnierstwa lub apostazji.

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Zasadniczo zachodziłaby uzasadniona obawa przed prześladowaniem.

Potencjalny związek: wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.11.1 Osoby należące do grupy etnicznej Hazarów

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Sytuację Hazarów należy ocenić w kontekście niedawnego przejęcia władzy przez talibów. Ryzyko bycia namierzonym przez ISKP należy również ocenić w kontekście zdolności operacyjnych tej grupy. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą być związane z innymi profilami, takimi jak **2.11.2 Szyici, w tym ismailici**, **2.1 Osoby powiązane z poprzednim rządem Afganistanu**

lub **2.6 Pracownicy służby zdrowia i pracownicy organizacji humanitarnych, w tym osoby pracujące na rzecz krajowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych** lub **2.9 Osoby postrzegane jako naruszające normy moralne lub społeczne.**

Potencjalny związek: (domniemane) wyznanie (zob. profil **2.11.2 Szyici, w tym ismailici**), (domniemane) poglądy polityczne (np. powiązania z poprzednim rządem, domniemane wspieranie Iranu) lub rasa (pochodzenie etniczne).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.11.2 Szyici, w tym ismailici

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Sytuację szyitów należy ocenić w kontekście niedawnego przejścia władzy przez talibów. Należy również przeanalizować ryzyko bycia namierzonym przez ISKP. Obecnie ocenia się, że nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- obszar pochodzenia (obszary, na których ISKP posiada zdolność operacyjną, charakteryzują się wyższym ryzykiem)
- uczestnictwo w praktykach religijnych
- itp.

Potencjalny związek: wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.11.3 Hinduiści i sikhowie

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

Analiza ryzyka: Sytuację hinduistów i sikhów należy ocenić w kontekście niedawnego przejęcia władzy przez talibów, jednak informacje na temat polityki, jaką talibowie zamierzają prowadzić wobec tych mniejszości, są ograniczone. Należy również przeanalizować ryzyko bycia namierzonym przez ISKP. Obecnie ocenia się, że nie wszystkie osoby objęte tymi profilami doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. W ramach indywidualnej oceny dotyczącej odpowiedniego poziomu prawdopodobieństwa wystąpienia groźby prześladowania wnioskodawcy, należy uwzględnić okoliczności zwiększające ryzyko, w szczególności obszar pochodzenia (np. obszary, na których ISKP posiada zdolność operacyjną) itp.

Potencjalny związek: wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.12 Kobiety

Różne formy przemocy wobec kobiet w Afganistanie są często w znacznym stopniu ze sobą powiązane. W związku z tym poniższe podsekcje należy czytać łącznie.

Z przeglądem sytuacji kobiet po przejęciu władzy przez talibów można zapoznać się również online w podsekcji wspólnej analizy dotyczącej [Sytuacji kobiet po przejęciu władzy przez talibów](#).

2.12.1 Przemoc wobec kobiet i dziewcząt: przegląd

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

*Dodano drobne aktualizacje: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: W indywidualnej ocenie dotyczącej tego, czy istnieje uzasadniony stopień prawdopodobieństwa, że wnioskodawca będzie narażony na prześladowanie, należy uwzględnić okoliczności zwiększające ryzyko, takie jak:

- bycie postrzeganym jako osoba, która dopuściła się czynów sprzecznych z prawem szariatu
- rodzaj pracy i środowisko pracy (w przypadku kobiet pracujących poza domem)

- postrzeganie tradycyjnych ról mężczyzn i kobiet w rodzinie
- złą sytuację społeczno-gospodarczą
- stan rodzinny (ryzyko przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć wobec kobiet i dorastających dziewcząt jest większe w przypadku osób nieposiadających męskiego opiekuna, kobiet będących głowami gospodarstw domowych itp.)
- bycie osobą wewnątrznie przesiedloną
- itp.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne lub wyznanie (np. prześladowanie ze strony talibów), lub przynależność do szczególnej grupy społecznej (zob. przykłady poniżej).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.12.2 Szkodliwe tradycyjne praktyki małżeńskie

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

*Dodano drobne aktualizacje: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: W indywidualnej ocenie dotyczącej tego, czy istnieje uzasadniony stopień prawdopodobieństwa, że wnioskodawca będzie narażony na prześladowanie, należy uwzględnić okoliczności zwiększające ryzyko, takie jak:

- młody wiek (w szczególności poniżej 16. roku życia)
- obszar pochodzenia (w szczególności dotyczy to obszarów wiejskich)
- pochodzenie etniczne (np. Pasztun)
- postrzeganie tradycyjnych ról mężczyzn i kobiet w rodzinie
- złą sytuację społeczno-ekonomiczną rodziny
- lokalną władzę/wpływy (potencjalnego) męża i jego rodziny lub otoczenia
- itp.

Potencjalny związek: przynależność do szczególnej grupy społecznej (np. w odniesieniu do odmowy zawarcia przymusowego lub wczesnego małżeństwa).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.12.3 Kobiety pełniące funkcje publiczne

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Kobiety pełniące funkcje publiczne mogą należeć również do innych profili, takich jak: **2.1 Osoby powiązane z poprzednim rządem Afganistanu**, **2.5 Kadra nauczycielska**, **2.6 Pracownicy służby zdrowia i pracownicy organizacji humanitarnych**, w tym osoby pracujące na rzecz krajowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych, **2.7 Dziennikarze i pracownicy mediów** lub **2.8 Obrońcy praw człowieka**. Przy dokonywaniu oceny, czy istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem, należy kierować się również analizą ryzyka dla tych profili.

W przypadku **innych kobiet pełniących funkcje publiczne** przy indywidualnej ocenie dotyczącej tego, czy istnieje uzasadniony stopień prawdopodobieństwa, że wnioskodawca będzie narażony na prześladowania, należy ponadto uwzględnić okoliczności zwiększające ryzyko, takie jak:

- bycie postrzeganym jako osoba nieprzestrzegająca warunków określonych przez talibów
- widoczność wnioskodawcy (np. charakter pracy)
- konserwatywne środowisko
- postrzeganie tradycyjnych ról mężczyzn i kobiet przez rodzinę lub otoczenie
- itp.

Potencjalny związek: (domniemane) poglądy polityczne lub wyznanie.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.12.4 Kobiety postrzegane jako naruszające normy moralne lub społeczne

Zob. profil **2.9 Osoby postrzegane jako naruszające normy
moralne lub społeczne.**

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.12.5 Samotne kobiety i kobiety będące głowami gospodarstw domowych

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

*Dodano drobne aktualizacje: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Status kobiety samotnej lub będącej głową gospodarstwa domowego znacznie zwiększa ryzyko podatności na akty, które ze względu na swoją dotkliwość, powtarzalność lub nagromadzenie mogą stanowić prześladowanie. Podobnie taki status zwiększa też ryzyko narażenia na przemoc.

Ze względu na negatywne postrzeganie kobiet samotnych i kobiet będących głowami gospodarstw domowych, większy poziom podatności na zagrożenie przemocą oraz ograniczenia nakładane na kobiety po przejęciu władzy przez talibów kobiety samotne i kobiety będące głowami gospodarstw domowych prawdopodobnie miałyby uzasadnione obawy przed prześladowaniem.

Potencjalny związek: przynależność do szczególnej grupy społecznej (np. rozwiedzione kobiety).

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.13 Dzieci

W sekcji dotyczącej dzieci omówiono pewne specyficzne dla dzieci okoliczności związane z większą podatnością na zagrożenia i ryzyko, na jakie mogą być narażone dzieci w Afganistanie.

2.13.1 Przemoc wobec dzieci: przegląd

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie dzieci osiągną poziom ryzyka wymagany do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- płeć (chłopcy i dziewczęta mogą być narażeni na różne rodzaje ryzyka)
- wiek i wygląd (np. chłopcy bez brody mogą być traktowani jako *bacha bazi*)
- postrzeganie tradycyjnych ról mężczyzn i kobiet w rodzinie
- złą sytuację społeczno-ekonomiczną dziecka i rodziny
- itp.

Potencjalny związek: Należy wziąć pod uwagę indywidualne okoliczności, w jakich znajduje się wnioskodawca. Na przykład w przypadku (byłych) dzieci *bacha bazi* prześladowanie może wynikać z przynależności do szczególnej grupy społecznej.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.13.2 Wczesne małżeństwo

Zob. sekcja **2.12.2 Szkodliwe tradycyjne praktyki małżeńskie** w ramach profilu **2.12 Kobiety**.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.13.3 Rekrutacja dzieci

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie dzieci osiągną poziom ryzyka wymagany do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w postaci rekrutacji dzieci. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- złą sytuację społeczno-gospodarczą
- obszar pochodzenia lub zamieszkania
- itp.

Potencjalny związek: Należy wziąć pod uwagę indywidualną sytuację dziecka.

Zob. także 2.4 Osoby obawiające się przymusowej rekrutacji do grup zbrojnych oraz 2.13.1 Przemoc wobec dzieci: przegląd.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.13.4 Praca dzieci i handel dziećmi

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie dzieci osiągną poziom ryzyka wymagany do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w związku z pracą dzieci lub handlem dziećmi. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- wiek
- płeć
- status rodzinny
- złą sytuację społeczno-ekonomiczną dziecka i jego rodziny
- bycie osobą wewnątrznie przesiedloną

- uzależnienie od narkotyków
- itp.

Potencjalny związek: Aby stwierdzić, czy można udowodnić związek z powodem prześladowania, należy wziąć pod uwagę indywidualną sytuację dziecka.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.13.5 Edukacja dzieci, w szczególności dziewcząt

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Ogólne braki w systemie edukacji i ograniczone możliwości kształcenia nie mogą być jako takie uznane za prześladowanie, ponieważ nie są one wynikiem celowego działania osób trzecich. Jednakże w przypadku celowego ograniczania dostępu do edukacji, w szczególności dziewczętom, może to być równoznaczne z prześladowaniem. Rozwój wydarzeń związanych z polityką i praktyką talibów w zakresie kształcenia dziewcząt należy uważnie ocenić na podstawie aktualnych IKP w tym względzie.

Potencjalny związek: Należy wziąć pod uwagę indywidualną sytuację dziecka. W zależności od polityki prowadzonej przez talibów wyznaczenie lub opinie polityczne mogą mieć znaczenie.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.13.6 Dzieci bez sieci wsparcia w Afganistanie

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka: Brak sieci wsparcia nie jest sam w sobie równoznaczny z prześladowaniem. Jednakże znacznie zwiększa to ryzyko narażenia takich dzieci na akty, które ze względu na swoją dotkliwość, powtarzalność lub nagromadzenie mogą stanowić prześladowanie. Zob. np. **2.13.4 Praca dzieci i handel dziećmi.**

Potencjalny związek: Należy wziąć pod uwagę indywidualną sytuację dziecka.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.14 Osoby LGBTIQ

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Zasadniczo zachodziłaby uzasadniona obawa przed prześladowaniem.

Potencjalny związek: przynależność do szczególnej grupy społecznej

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.15 Osoby z niepełnosprawnościami i osoby z poważnymi problemami zdrowotnymi

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- charakter i widoczność zaburzenia psychicznego lub niepełnosprawności ruchowej
- negatywne postrzeganie przez rodzinę
- itp.

Potencjalny związek: przynależność do szczególnej grupy społecznej, w przypadku osób z zauważalnymi zaburzeniami psychicznymi lub niepełnosprawnościami ruchowymi.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.16.1 Osoby zaangażowane w krwawe konflikty

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka dotycząca mężczyzn bezpośrednio zaangażowanych w krwawe konflikty: Zasadniczo zachodziłaby uzasadniona obawa przed prześladowaniem.

Analiza ryzyka dotycząca kobiet, dzieci i mężczyzn, którzy nie biorą bezpośredniego udziału w konflikcie: Nie wszystkie osoby osiągną poziom ryzyka wymagany do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- intensywność krwawych konfliktów
- pochodzenie z obszarów o niskim poziomie praworządności
- itp.

Potencjalny związek: Aby stwierdzić, czy można udowodnić związek z powodem prześladowania, należy wziąć pod uwagę indywidualną sytuację wnioskodawcy. Na przykład członkowie rodziny zaangażowani w krwawy konflikt mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem z powodu przynależności do szczególnej grupy społecznej.

* Istotne dla tego profilu mogą być kwestie dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.16.2 Osoby uczestniczące w sporach o ziemię

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- brutalny charakter sporu
- władzę/wpływ podmiotów uczestniczących w sporze o ziemię
- obszar pochodzenia
- itp.

Potencjalny związek: Ogólnie rzecz biorąc, brak związku z powodem określonym w Konwencji. Pozostaje to bez

uszczerbku dla indywidualnych przypadków, w których związek można ustalić na podstawie dodatkowych okoliczności (np. pochodzenia etnicznego w kontekście występowania przez talibów przeciwko określonym grupom etnicznym, które mogą być stroną w sporze, sporu o ziemię prowadzącego do krwawego konfliktu itp.).

* Istotne dla tego profilu mogą być kwestie dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

2.17 Osoby oskarżone o przestępstwa pospolite

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Analiza ryzyka: Nie wszystkie osoby objęte tym profilem doświadczą poziomu ryzyka wymaganego do stwierdzenia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem. Okoliczności zwiększające ryzyko mogą obejmować:

- charakter przestępstwa, za które wnioskodawca może być ścigany
- przewidywana kara
- itp.

Potencjalny związek: W przypadku osób oskarżonych o przestępstwa pospolite zasadniczo nie byłoby związku z powodem określonym w Konwencji. Jednakże w przypadku uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w związku z przewidywaną karą na mocy prawa szariatu prześladowanie może wynikać z przyczyn religijnych. W poszczególnych przypadkach ściganie może być (również) motywowane inną podstawą określoną w Konwencji lub wszczęte bądź prowadzone w sposób dyskryminacyjny związany z inną podstawą określoną w Konwencji.

* Istotne dla tego profilu mogą być kwestie dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

2.18 Osoby, które urodziły się w Iranie lub Pakistanie lub mieszkały tam przez długi czas

Ostatnia aktualizacja: grudzień 2020 r.

Analiza ryzyka: Ogólnie rzecz biorąc, traktowanie, jakiemu poddawane są osoby objęte tym profilem, nie stanowi prześladowania. W wyjątkowych przypadkach nagromadzenie środków może być równoznaczne z prześladowaniem.

Potencjalny związek: Ogólnie rzecz biorąc, brak związku z podstawą określoną w Konwencji. Pozostaje to bez uszczerbku dla indywidualnych przypadków, w których związek można ustalić na podstawie dodatkowych okoliczności.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Ochrona uzupełniająca

Art. 15 lit. a) dyrektywy w sprawie kwalifikowania

Kara śmierci lub egzekucja

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Kara śmierci jest przewidziana w prawie szariatu.

Według doniesień poprzedni kodeks karny znacznie ograniczał liczbę przestępstw zagrożonych karą śmierci, a kara śmierci była rzadko wykonywana w praktyce.

Zanim doszło do przejęcia władzy przez talibów, na obszarach znajdujących się pod ich kontrolą wymierzali oni kary w ramach równoległego systemu wymiaru sprawiedliwości, opartego na ścisłej interpretacji prawa szariatu. Dotyczyło to również przypadków egzekucji, w tym publicznych egzekucji przez ukamienowanie i rozstrzelanie.

Wymiar sprawiedliwości wprowadzony po przejęciu władzy przez talibów jest uważany za kontynuację działań sądów równoległych funkcjonujących w czasie rebelii. Pod rządami talibów podstawą wyroków i działań sędziów i funkcjonariuszy policji w Afganistanie jest prawo szariatu. Zdaniem talibskich urzędników kara śmierci i kary cielesne stanowią stosowne kary za określone przestępstwa przewidziane prawem szariatu. Według stanu na początek grudnia 2021 r. nie informowano o karze śmierci. Pojawiały się informacje o natychmiastowych egzekucjach osób rzekomo powiązanych z ISKP.

W przypadkach, w których brak jest związku z podstawą określoną w Konwencji (np. w niektórych przypadkach opisanych w sekcji [2.17 Osoby oskarżone o przestępstwa pospolite](#)), należy przeanalizować potrzebę ochrony uzupełniającej na podstawie [art. 15 lit. a\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#). Jeżeli istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo orzeczenia kary śmierci lub wykonania egzekucji, udziela się ochrony uzupełniającej na podstawie [art. 15 lit. a\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#), chyba że wnioskodawca ma zostać wykluczony zgodnie z [art. 17 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).

Należy pamiętać, że istotne mogą być względy dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Art. 15 lit. b) dyrektywy w sprawie kwalifikowania

Tortury lub niehumanitarne lub poniżające traktowanie lub karanie

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

W przypadku wnioskodawców, dla których tortury lub niehumanitarne lub poniżające traktowanie lub karanie mogą stanowić rzeczywiste ryzyko, często istnieje związek z powodem prześladowania w rozumieniu definicji uchodźcy, a zatem takie osoby kwalifikują się do uzyskania statusu uchodźcy. Jednakże w odniesieniu do przypadków, w których brak jest związku z podstawą określoną w Konwencji i wnioskodawca nie kwalifikowałby się do uzyskania statusu uchodźcy, należy przeanalizować potrzebę ochrony uzupełniającej na podstawie [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).

Analizując potrzebę ochrony na podstawie [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#), należy wziąć pod uwagę następujące względy:

- **Brak dostępu do opieki zdrowotnej i warunki społeczno-ekonomiczne:** Należy zauważyć, że poważna krzywda musi przybrać formę zachowania danego podmiotu ([art. 6 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#)). Ogólny brak dostępu do opieki zdrowotnej, edukacji lub innych elementów społeczno-ekonomicznych (np. sytuacja osób wewnątrznie przesiedlonych, trudności w znalezieniu źródeł utrzymania, mieszkania) nie są same w sobie uważane za wchodzące w zakres niehumanitarnego lub poniżającego traktowania określonego w [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#), chyba że mamy do czynienia z umyślnym działaniem podmiotu, takim jak umyślne pozbawienie wnioskodawcy odpowiedniej opieki zdrowotnej.
- **Arbitralne aresztowania, nielegalne przetrzymywanie i warunki panujące w więzieniach:** Szczególną uwagę należy zwrócić na zjawisko arbitralnych aresztowań i nielegalnego przetrzymywania, a także na warunki panujące w więzieniach. Arbitralne aresztowania i nielegalne ośrodki przetrzymywania prowadzone przez różne podmioty (związane z poprzednim rządem, bojówkami, siłami zbrojnymi lub grupami powstańczymi) są w Afganistanie zjawiskiem powszechnym. Ogólnie rzecz biorąc, w tych nielegalnych ośrodkach przetrzymywania nie przestrzegano praw człowieka, a osoby, które są narażone na rzeczywiste ryzyko nielegalnego pozbawienia wolności, mogą potrzebować ochrony. Talibowie krótko po przejęciu władzy ogłosili uwolnienie „wszystkich więźniów politycznych” w całym Afganistanie i uwolnili tysiące osób. W dniu 31 października 2021 r. talibski urzędnik stwierdził, że w Afganistanie jest około 4 000 więźniów. Osoby aktualnie przebywające w więzieniach to osoby skazane na podstawie zarzutów postawionych w postępowaniach karnych, w tym za zabójstwa. Informowano również, że talibowie osadzają w więzieniach osoby, których dotyczy chociażby najmniejsze „podejrzenie nielegalnej działalności”. Pojawiały się też doniesienia, że talibscy bojownicy zatrzymują ludzi, a w izbie zatrzymań stosują przemoc i tortury. O innych incydentach obejmujących tortury, których talibowie mieli dopuszczać się wobec dziennikarzy, pracowników służby zdrowia i cywilów, mówi się w kontekście tygodni walk w Pandższirze. Talibów oskarża się również o naruszanie praw człowieka w stosunku do osób, którym zarzuca się powiązania z ISKP, w tym ich

nielegalne przetrzymywanie i torturowanie w prowincji Nangarhar i na innych obszarach. Ponadto można ocenić, że w przypadkach, w których ściganie lub karanie jest rażąco niesprawiedliwe lub nieproporcjonalne, lub w przypadku poddania danej osoby warunkom więziennym, które nie są zgodne z poszanowaniem godności ludzkiej, może dojść do poważnej krzywdy w rozumieniu [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#). Należy również podkreślić, że w oficjalnych i nieoficjalnych ośrodkach przetrzymywania często dochodziło do stosowania tortur.

- **Kary cielesne:** Zgodnie z prawem szariatu za różne przestępstwa przewiduje się kary cielesne, np. kamienowanie za cudzołóstwo, publiczną chłostę za spożywanie alkoholu i obcięcie ręki za określonego rodzaju kradzież. Po przejęciu władzy talibowie wydali jasne oświadczenia dotyczące wymaganego przestrzegania prawa szariatu. Kary fizyczne, w tym egzekucje, uznaje się za niezbędne elementy prawa szariatu. Zasugerowano, że talibscy sędziowie unikali ostrych kar, aby uniknąć utraty poparcia wśród ludności. Pojawiały się jednak również doniesienia, że talibscy bojownicy poddają ludność cywilną karom, między innymi stosując karę chłosty wobec osób, którym zarzuca się kradzież. W przypadku braku związku z powodem prześladowania w myśl definicji uchodźcy ryzyko kary cielesnej takiej jak wymienione powyżej może kwalifikować się na podstawie [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).
- **Przemoc ze strony przestępców:** Przypadki przestępczości pospolitej i zorganizowanej odnotowano w całym kraju, przy czym w ostatnich latach nastąpił jej wzrost, zwłaszcza w dużych miastach, takich jak Kabul, Dżalalabad, Herat i Mazar-e Szarif. Odnotowanymi przestępstwami były porwania osób dorosłych i dzieci, rozboje i włamania, zabójstwa i wymuszenia. Celem grup przestępczych byli przedsiębiorcy, lokalni urzędnicy i zwykli ludzie, a jako główne cele wskazywano obcokrajowców i zamożnych Afgańczyków. Od czasu przejęcia władzy przez talibów nie ma zbyt wielu informacji o działalności przestępczej. W przypadku braku związku z powodem prześladowania w myśl definicji uchodźcy ryzyko popełnienia przestępstw takich jak wymienione powyżej może kwalifikować się na podstawie [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).

Inne przypadki, w których może istnieć rzeczywiste ryzyko poważnej krzywdy zgodnie z [art. 15 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#), to między innymi niektóre sytuacje objęte profilami [2.13 Dzieci](#), [2.16.2 Spory o ziemię](#) itp.

Należy pamiętać, że istotne mogą być względy dotyczące [wykluczenia](#).

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Artykuł 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania

Poważne indywidualne zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z masowej przemocy w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Elementami niezbędnymi w celu zastosowania [art. 15 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) są:

Wykres 2. Artykuł 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania: elementy oceny.

W celu zastosowania [art. 15 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) powyższe elementy należy ustalić łącznie.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Poniżej przedstawiono podsumowanie istotnych wniosków dotyczących sytuacji w Afganistanie:

- a. Konflikt zbrojny:** W miesiącach letnich 2021 r. ofensywa talibów posuwała się szybko naprzód i doprowadziła do przejęcia przez nich kontroli nad niemal całym krajem. Personel ANSF często wycofywał się z pozycji bez udziału w konfrontacjach. W oświadczeniach wydanych po przejęciu Kabulu w sierpniu 2021 r. talibowie ogłosili, że wojna dobiegła końca. Jednakże na niektórych obszarach utworzyły się zbrojne grupy oporu i doszło do konfrontacji zbrojnych. ISKP również kontynuuje swoją działalność w kraju.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

b. **Osoba cywilna:** [Art. 15 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) ma zastosowanie do osoby, która nie jest członkiem żadnej ze stron konfliktu i nie bierze udziału w działaniach wojennych, w tym potencjalnie do byłych żołnierzy, którzy rzeczywiście i nieodwołalnie zaprzestali działalności zbrojnej. Należy uważnie przeanalizować wnioski złożone przez osoby objęte następującymi profilami. Na podstawie indywidualnej oceny można uznać, że tacy wnioskodawcy nie kwalifikują się jako osoby cywilne na mocy [art. 15 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#). Na przykład:

- **Talibowie**
- **Grupy zbrojne sprzeciwiające się talibom:** kilka ugrupowań paramilitarnych nadal istniało lub zostało utworzonych w ostatnich dniach ofensywy talibów i po przejęciu przez nich władzy
- **Inne grupy zbrojne:** inne grupy zbrojne działające w Afganistanie to na przykład ISKP, IMU, Sieć Haqqani, Al-Kaida, Jundullah.

Należy zauważyć, że aktywne uczestnictwo w działaniach wojennych nie ogranicza się do otwartego noszenia broni, lecz może również obejmować istotne logistyczne lub administracyjne wspieranie żołnierzy.

Należy podkreślić, że ocena potrzeb w zakresie ochrony jest perspektywiczna. W związku z tym główną kwestią jest to, czy wnioskodawca będzie po powrocie osobą cywilną. Fakt, że dana osoba brała w przeszłości udział w działaniach wojennych nie musi koniecznie oznaczać, że [przepisy art. 15 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) nie będą miały do niej zastosowania.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

c. **Masowa przemoc:** Masowa przemoc i liczba ofiar wśród cywilów uległy znacznemu ograniczeniu od czasu przejęcia władzy przez talibów. Od sierpnia 2021 r. zmniejszył się również poziom przymusowych przesiedleń wywołanych konfliktem. Po wycofaniu się międzynarodowych oddziałów jeden z głównych podmiotów poprzedniego konfliktu (poprzedni rząd afgański) przestał istnieć, natomiast nadal trwa konflikt między talibami a ISKP. Z doniesień wynika, że przemoc, która ma miejsce w kraju, jest ukierunkowana, ale ofiarami takich incydentów stają się również cywile. Incydenty związane z bezpieczeństwem zdarzają się szczególnie w określonych obszarach kraju. Według stanu obserwowanego w czasie sporządzania niniejszego dokumentu **poziom masowej przemocy** uznaje się za zdecydowanie niższy niż wcześniej (przed przejęciem władzy przez talibów). Przyszłe ryzyko masowej przemocy w jakiegokolwiek części kraju należy jednak zawsze oceniać w oparciu o najnowsze informacje na temat dynamiki na danym

obszarze, jak również w całym kraju. Należy również wziąć pod uwagę ograniczenia dotyczące wiarygodnych doniesień z kraju.

W miarę rozwoju sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Afganistanie w celu dokonania perspektywicznej oceny **poziomu ryzyka związanego z masową przemocą** w sytuacji konfliktu zbrojnego na podstawie odpowiednich i aktualnych IKP można uwzględnić następujące elementy:

- **Podmioty konfliktu:** w tym pojawienie się lub zdolność operacyjna różnych podmiotów, potencjalne zaangażowanie innych państw w konflikt, czas trwania i względna stabilność kontroli danego podmiotu na danym terytorium itp.
- **Incydenty i ofiary cywilne:** stosowane metody i taktyka, częstotliwość incydentów i ich skutki w postaci ofiar wśród ludności cywilnej.
- **Zakres geograficzny:** niektóre akty przemocy związane z konfliktem mogą ograniczać się do określonego regionu ze względu na zaangażowane podmioty, na przykład w odniesieniu do lokalnych grup zbrojnych stawiających opór talibom.
- **Przymusowe przesiedlenia:** Przesiedlenia związane z konfliktami mogą być ważnym wskaźnikiem poziomu przemocy lub postrzegania zagrożenia przez ludność cywilną.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

d. Poważne indywidualne zagrożenie:

W kontekście „skali ruchomej” każdy przypadek powinien być oceniany indywidualnie, z uwzględnieniem charakteru i natężenia przemocy na danym obszarze, wraz z sytuacją osobistą wnioskodawcy w danej sprawie. Pewnego rodzaju sytuacja osobista może przyczynić się do zwiększenia ryzyka masowej przemocy, w tym jej bezpośrednich i pośrednich skutków. Choć nie jest możliwe przedstawienie wyczerpujących wytycznych co do tego, czym jest istotna sytuacja osobista i jak należy ją oceniać, poniżej wymieniono przykłady sytuacji, które mogą mieć wpływ na zdolność danej osoby do oceny lub uniknięcia ryzyka związanego z masową przemocą w sytuacji konfliktu zbrojnego:

- wiek
- płeć
- stan zdrowia i niepełnosprawność, w tym problemy ze zdrowiem psychicznym
- sytuacja gospodarcza
- znajomość obszaru
- zawód wnioskodawcy
- itp.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

- e. **Zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby:** Ryzyko krzywdy określonej w [art. 15 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) sformułowano jako „zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej”, a nie jako (zagrożenie) związane z konkretnym aktem przemocy. Niektóre z powszechnie zgłaszanych rodzajów krzywd dotyczących życia lub fizycznej integralności osób cywilnych w Afganistanie to: zabójstwa, zranienia, uprowadzenia, niepełnosprawność spowodowana minami lądowymi itp.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

- f. **Związek:** Związek „wynikający” odnosi się do związku przyczynowego między masową przemocą a krzywdą (poważne zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej) i obejmuje:

- krzywdę, która jest bezpośrednio spowodowana masową przemocą lub aktami podmiotów biorących udział w konflikcie, oraz
- krzywdę, która jest pośrednio spowodowana masową przemocą w sytuacji konfliktu zbrojnego. Skutki pośrednie są uwzględniane jedynie w pewnym zakresie, o ile występuje możliwe do wykazania powiązanie z masową przemocą; przykładowo: wszechobecna przemoc ze strony przestępców wynikająca z bezprawia, zniszczenie środków koniecznych do przetrwania, zniszczenie infrastruktury, odmowa dostępu lub ograniczony dostęp do pomocy humanitarnej, ograniczony dostęp do placówek opieki zdrowotnej. Starcia zbrojne lub blokady dróg mogą również prowadzić do problemów z dostawami żywności, które powodują klęskę głodu, lub do ograniczonego dostępu lub braku dostępu do placówek opieki zdrowotnej w niektórych regionach Afganistanu.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Podmioty udzielające ochrony

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

[Art. 7 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) stanowi, że ochrona może być udzielana wyłącznie przez:

a) państwo;

b) strony lub organizacje kontrolujące państwo lub znaczną część jego terytorium;

o ile **chcą i mogą** oferować ochronę, która musi być:

skuteczna i trwała.

Taka ochrona zasadniczo udzielana jest, gdy wskazane podmioty podejmują racjonalne działania mające zapobiec prześladowaniu lub wyrządzaniu poważnej krzywdy, **stosując między innymi skuteczny system prawny do wykrywania i ścigania aktów stanowiących prześladowanie lub powodujących poważną krzywdę oraz do karania za nie**

oraz gdy wnioskodawca ma **dostęp do takiej ochrony.**

W czasie rebelii talibowie określali się mianem gabinetu cieni Afganistanu, a ich komisje i organy zarządzające imitowały urzędy administracyjne i obowiązki typowego rządu. Uznawano, że proces kształtowania polityki i jej stosowanie pozostają pod wpływem lokalnych przywódców talibskich, ich preferencji i powiązań. Na terytoriach znajdujących się pod kontrolą tej grupy funkcjonował równoległy system wymiaru sprawiedliwości oparty na ścisłej interpretacji prawa szariatu, co prowadziło do egzekucji dokonywanych przez sądy równoległe i kar uznawanych przez UNAMA za okrutne, niehumanitarne i poniżające.

Po przejęciu stolicy, Kabulu, talibowie ogłosili przywrócenie Islamskiego Emiratu Afganistanu, który funkcjonował w Afganistanie w latach 1996–2001. Według doniesień w październiku 2021 r. kontrolowali oni całe terytorium Afganistanu i świadczyli usługi ludności.

Talibowie nie ogłosili dokładnie, jak zamierzają rządzić Afganistanem, jakiego rodzaju ustrój polityczny przewidują ani jaka będzie konstytucyjna podstawa funkcjonowania rządu. Zasadniczo powoływali się na prawo szariatu jako system prawny i polityczny, który ma zostać wdrożony, i podkreślali znaczenie Islamu dla ich rządów. Większość osób powołanych do rządu tymczasowego pochodziła zatem ze środowiska religijnego.

Obsadzono stanowiska w ministerstwach krajowych i administracji prowincji, w tym w ministerstwie promowania cnót i zapobiegania występkom. W poprzednim okresie rządów talibów jedną z głównych funkcji tego organu było egzekwowanie dokonywanej przez talibów

wykładni prawa szariatu. Jak wynika z doniesień, nowe ministerstwo wydało już wytyczne na tematy związane z „wartościami islamskimi”.

Talibowie zaczęli również tworzyć instytucje bezpieczeństwa. Źródła donosiły o braku kontroli przywództwa talibów nad bojownikami, którzy mieli działać z własnej inicjatywy oraz stosować przemoc wobec ludności cywilnej i dziennikarzy, a także prowadzić przeszukania domów i podejmować działania odwetowe pomimo powszechnej amnestii ogłoszonej w stosunku do osób zasiadających w poprzednim rządzie.

Ponieważ talibowie od lat zarządzali sądami równoległymi działającymi w oparciu o prawo szariatu, należy przewidywać, że nowy wymiar sprawiedliwości będzie kontynuacją sądów funkcjonujących dotąd w systemie równoległym. Stojący na czele byłego równoległego wymiaru sprawiedliwości, w tym Sądu Najwyższego, Abdul Hakim Ishaqzai w dniu 7 września 2021 r. został powołany na stanowisko ministra sprawiedliwości. W połowie października 2021 r. ustanowiono rzekomo nowy Sąd Najwyższy.

Jak wynika z oświadczeń talibskich urzędników, kary fizyczne, w tym egzekucje, uznaje się za niezbędne elementy prawa szariatu, a niektóre kary stosowane w poprzednim okresie rządów talibów zostaną przywrócone. Stwierdzono również, że sądy mogą nakazywać egzekucje, ale kary nie mogą być wykonywane publicznie. Zdaniem ekspertów w przypadku niektórych przestępstw publiczne wymierzenie kary może nie być konieczne, ale są jednak przestępstwa, w przypadku których kara musi być wykonana publicznie. W połowie października talibowie ogłosili, że kary nie będą wykonywane publicznie, chyba że Sąd Najwyższy wyda taki nakaz.

Brak sprawiedliwości proceduralnej i charakter kar nie kwalifikują mechanizmu wymiaru sprawiedliwości stosowanego przez talibów jako legalnej formy ochrony. Ponadto, biorąc pod uwagę dotychczasową historię łamania przez talibów praw człowieka, na podstawie informacji dostępnych w momencie sporządzania projektu niniejszego dokumentu można stwierdzić, że talibowie nie kwalifikują się jako podmiot udzielający ochrony, który byłby w stanie zapewnić skuteczną, trwałą i dostępną ochronę.

Obecnie nie stwierdzono, aby jakiegokolwiek inne podmioty kontrolowały znaczną część terytorium i były w stanie udzielić ochrony w rozumieniu art. 7 dyrektywy w sprawie kwalifikowania.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Jeżeli na obszarze pochodzenia wnioskodawcy nie można zidentyfikować żadnego podmiotu udzielającego ochrony, który spełnia wymogi [art. 7 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#), w ramach oceny można zbadać dostępność alternatywnej ochrony wewnętrznej.

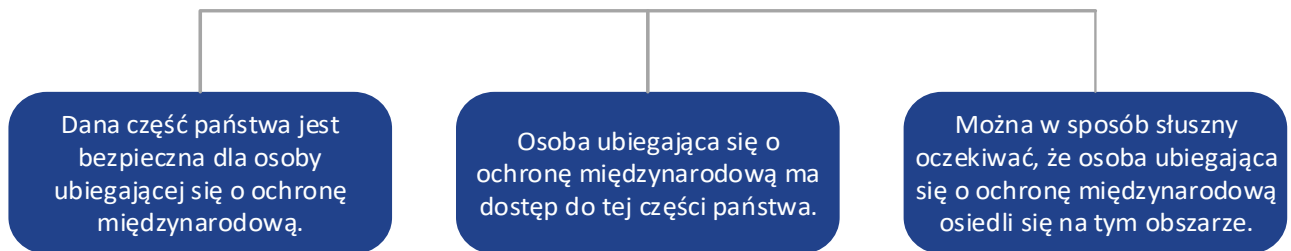

Alternatywna ochrona wewnętrzną

Ostatnia aktualizacja: kwiecień 2022 r.

Elementami niezbędnymi w celu zastosowania [art. 8 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) są:

Wykres 3. Alternatywna ochrona wewnętrzną: elementy oceny.

W przypadku osób objętych profilami, co do których istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem rzeczywiste ryzyko, że talibowie wyrządzą im poważną krzywdę, kryterium **bezpieczeństwa** nie byłoby spełnione, jeżeli wziąć pod uwagę kontrolę terytorialną sprawowaną przez tę grupę.

W przypadku osób żyjących uzasadnioną obawą przed prześladowaniem lub narażonych na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w związku z ukierunkowanymi działaniami podejmowanymi przez inne podmioty niepewność związana z obecną sytuacją i brak ochrony spełniającej wymogi art. 7 dyrektywy sprawie kwalifikowania spowodowałyby, że alternatywna ochrona wewnętrzną nie byłaby bezpieczna. W wyjątkowych przypadkach dana osoba może nie mieć uzasadnionych obaw lub nie być narażona na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy po przeniesieniu się do określonej części kraju w zależności od zasięgu danego podmiotu. Dokonując oceny tego, czy wymóg dotyczący bezpieczeństwa byłby uzasadniony, należy wziąć pod uwagę niepewność związaną z obecną sytuacją.

Nie istnieją obecnie w Afganistanie żadne ograniczenia **swobody przemieszczania się i wstępu** dotyczące mężczyzn. Możliwość odbywania samodzielnych podróży przez kobiety została już ograniczona w Afganistanie za sprawą ograniczeń społecznych i formalnych, a często swoboda przemieszczania się ograniczona jest wymogiem posiadania zgody mężczyzny

lub podróżowania w towarzystwie mężczyzny. Po przejęciu władzy talibowie ogłosili kolejne ograniczenia przemieszczania się kobiet, które mogą wpłynąć na zdolność kobiet do bezpiecznego i legalnego podróżowania po Afganistanie. W szczególności minister promowania cnót i zapobiegania występkom miał wydać wytyczne, w myśl których kobiecie nie należy oferować transportu na odległość przekraczającą 45 mil (72 km), jeżeli nie towarzyszy jej bliski krewny płci męskiej, i w których zaapelowano do kierowców, by nie przewozili kobiet nieodzianych w hidżab.

W tych wyjątkowych przypadkach, w których można spełnić kryteria bezpieczeństwa, podróży i wstępu, należy również zwrócić szczególną uwagę na aktualną sytuację humanitarną w Afganistanie. Będzie ona wpływać na kryterium **racjonalności** przy ocenie dokonywanej na podstawie [art. 8 dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) i skutkować uznaniem alternatywnej ochrony wewnętrznej za nieracjonalną.

W chwili sporządzania niniejszego dokumentu uznaje się, że alternatywna ochrona wewnętrzna nie będzie miała zastosowania do żadnej części Afganistanu.

Więcej na ten temat można przeczytać we wspólnej analizie.

Wykluczenie

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

Biorąc pod uwagę poważne konsekwencje, jakie wykluczenie może mieć dla danej osoby, podstawy wykluczenia należy interpretować w sposób zawężający i stosować z ostrożnością.

Przykłady przedstawione w tym rozdziale nie mają charakteru wyczerpującego i rozstrzygającego. Każdy przypadek należy rozpatrywać w oparciu o jego specyfikę.

Stosowanie klauzul wykluczenia jest obowiązkowe, jeżeli istnieją poważne powody, aby uznać, że wnioskodawca dopuścił się któregośkolwiek z odnośnych czynów.

Wykluczenie należy stosować w następujących przypadkach:

Podstawy wykluczenia

Status uchodźcy

- zbrodnie przeciwko pokojowi, zbrodnie wojenna lub zbrodnie przeciwko ludzkości
- poważne przestępstwo o charakterze innym niż polityczny poza państwem uchodźstwa przed przyjęciem danej osoby jako uchodźcy
- czyny sprzeczne z zasadami i celami Organizacji Narodów Zjednoczonych

Ochrona uzupełniająca

- zbrodnie przeciwko pokojowi, zbrodnie wojenna lub zbrodnie przeciwko ludzkości
- poważne przestępstwo
- czyny sprzeczne z zasadami i celami Organizacji Narodów Zjednoczonych
- stanowienie zagrożenia dla społeczności lub bezpieczeństwa państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca przebywa
- pozostałe przestępstwa (w określonych okolicznościach)

Należy podkreślić, że na organie rozstrzygającym spoczywa ciężar dowodu w celu ustalenia elementów odpowiednich podstaw wykluczenia oraz indywidualnej odpowiedzialności

wnioskodawcy, natomiast wnioskodawca pozostaje zobowiązany do współpracy przy ustalaniu wszystkich faktów i okoliczności istotnych dla jego wniosku.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

W kontekście Afganistanu liczne okoliczności i różne profile mogą wymagać rozważenia potencjalnej możliwości zastosowania podstaw wykluczenia. W dyrektywie w sprawie kwalifikowania nie określono terminu zastosowania podstaw wykluczenia. Wnioskodawcy mogą zostać wykluczeni w związku z wydarzeniami mającymi miejsce w czasie trwającego konfliktu, jak również w czasie konfliktów w przeszłości (np. rewolucja kwietniowa i reżim Khalq (1978–1979), radziecka interwencja w Afganistanie (1979–1989), konflikt między rządem afgańskim a siłami mudżahedinów (1989–1992), afgańska wojna domowa (1992–1996), reżim talibów (1996–2001)). Obywatele afgańscy byli również zaangażowani w konflikty mające miejsce poza Afganistanem, co może mieć znaczenie dla kwestii wykluczenia.

IKP wskazują, że czyny wykluczające popełniane są przez wiele podmiotów, zarówno w związku z konfliktami zbrojnymi, jak i w kontekście ogólnej przestępczości i naruszeń praw człowieka.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

Poniższe podsekcje zawierają wytyczne dotyczące potencjalnego zastosowania podstaw wykluczenia w kontekście Afganistanu.

Zbrodnie przeciwko pokojowi, zbrodnie wojenna, zbrodnie przeciwko ludzkości

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

Można zauważyć, że przesłanka dotycząca „zbrodni przeciwko pokojowi” nie jest uznawana za szczególnie istotną w przypadku wnioskodawców z Afganistanu.

Zgodnie z IKP grupy powstańcze, (byłe) ANSF i bojówki prorządowe, a także ludność cywilna w Afganistanie mogą być zamieszane w czyny, które można zakwalifikować jako zbrodnie wojenne lub zbrodnie przeciwko ludzkości. Odnotowane przypadki naruszeń

międzynarodowego prawa humanitarnego przez wszystkie strony bieżących i przeszłych konfliktów w Afganistanie mogłyby stanowić zbrodnie wojenne.⁷

Pod względem kwalifikowania odpowiednich czynów jako zbrodni wojennych konflikty zbrojne⁸ mające miejsce w Afganistanie można scharakteryzować w następujący sposób:

- konflikt zbrojny między rządem PDPA a uzbrojonymi opozycjonistami w okresie od lata 1979 r. aż do inwazji radzieckiej w dniu 24 grudnia 1979 r.: międzynarodowy;
- radziecka interwencja w Afganistanie od grudnia 1979 r. do lutego 1989 r.: międzynarodowy;
- konflikt zbrojny między siłami mudżahedinów a rządem (1989–1996): międzynarodowy;
- konflikt zbrojny między talibami a Zjednoczonym Frontem (1996–2001): międzynarodowy;
- konflikt zbrojny koalicji pod wodzą USA przeciwko reżimowi talibów między październikiem 2001 r. a czerwcem 2002 r.: międzynarodowy;
- powstanie pod przywództwem talibów przeciwko (byłemu) rządowi afgańskiemu (od 2002 r.), a także konflikt między różnymi grupami zbrojnymi (2015 r. – obecnie): międzynarodowy.

Amnestia przewidziana w afgańskiej ustawie o stabilności narodowej i pojednaniu oraz postanowienia dotyczące amnestii zawarte w umowie z Hezb-e Islami/Gulbuddinem Hekmatyarem z września 2016 r. prawdopodobnie nie zapobiegłyby wykluczeniu wnioskodawcy w przypadku ustalenia indywidualnej odpowiedzialności za odpowiednie czyny wykluczające, ponieważ nie spełniałyby one niezbędnych wymogów, tj. bycia wyrazem demokratycznej woli obywateli Afganistanu oraz pociągnięcia danej osoby do odpowiedzialności w inny sposób.

Poważne przestępstwa (o charakterze niepolitycznym)

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

W kontekście Afganistanu powszechna przestępczość oraz naruszanie prawa i porządku sprawiają, że pojęcie „poważnego przestępstwa (o charakterze niepolitycznym)” jest szczególnie istotne. Oprócz zabójstw związanych ze sporami rodzinnymi i innymi sporami prywatnymi, niektóre przykłady szczególnie istotnych poważnych przestępstw mogą

⁷ Zob. także <https://www.icc-cpi.int/afghanistan>.

⁸ Należy zwrócić uwagę, że ocena na podstawie art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy w sprawie kwalifikowania odnosi się do odpowiednich instrumentów międzynarodowych definiujących te pojęcia. Dlatego też ocena tego, czy konflikt zbrojny ma miejsce, jak również jego charakteru, opiera się na międzynarodowym prawie humanitarnym i może różnić się od oceny w kontekście art. 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania w rozumieniu wyroku TSUE w sprawie Diakité.

obejmować handel narkotykami, handel bronią, handel ludźmi, korupcję, przywłaszczenie i inne przestępstwa gospodarcze, nielegalne opodatkowanie, nielegalne wydobywanie, handel minerałami, kamieniami szlachetnymi, artefaktami archeologicznymi lub ich przemysł itp.

Przemoc wobec kobiet i dzieci (np. w związku z *bacha bazi*, w kontekście wczesnych małżeństw, zabójstw honorowych, przemocy seksualnej lub niektórych form przemocy domowej itp.), która jest szeroko rozpowszechniona w Afganistanie, może również potencjalnie stanowić poważne przestępstwo (o charakterze niepolitycznym).

Niektóre poważne przestępstwa (o charakterze niepolitycznym) mogą być związane z konfliktem zbrojnym (np. jeżeli zostały popełnione w celu finansowania działalności grup zbrojnych) lub mogą stanowić zasadniczo nieludzkie czyny popełnione w ramach systemowego lub szeroko zakrojonego ataku na ludność cywilną, w którym to przypadku powinny być rozpatrywane na podstawie [art. 12 ust. 2 lit. a\) / art. 17 ust. 1 lit. a\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).

Jeżeli chodzi o wykluczenie możliwości uzyskania statusu uchodźcy, przestępstwo może prowadzić do wykluczenia, jeśli zostało popełnione w Afganistanie lub w jakimkolwiek państwie trzecim (na przykład, gdy wnioskodawca przebywał w Pakistanie lub Iranie, lub w państwach tranzytu itp.). W odniesieniu do ochrony uzupełniającej do wykluczenia prowadziłyby również poważne przestępstwa popełnione przez afgańskich wnioskodawców w państwie przyjmującym.

Czyny sprzeczne z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

W kontekście Afganistanu (była) przynależność do grup zbrojnych, takich jak ISKP, talibowie lub Hezb-e Islami, może wiązać się z dodatkowymi względami na podstawie [art. 12 ust. 2 lit. c\) / art. 17 ust. 1 lit. c\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#), oprócz względów, o których mowa w [art. 12 ust. 2 lit. a\) / art. 17 ust. 1 lit. a\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania lub art. 12 ust. 2 lit. b\) / art. 17 ust. 1 lit. b\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).

Zastosowanie wykluczenia powinno opierać się na indywidualnej ocenie konkretnych faktów w kontekście działalności wnioskodawcy w danej organizacji. Stanowisko wnioskodawcy w organizacji stanowiłoby istotny czynnik, a stanowisko wyższego szczebla mogłoby uzasadniać (wzruszalne) domniemanie odpowiedzialności indywidualnej. Niemniej jednak przed podjęciem decyzji o wykluczeniu nadal należy zbadać wszystkie istotne okoliczności.

Jeżeli dostępne informacje wskazują na ewentualny udział w zbrodniach przeciwko pokojowi, zbrodniach wojennych lub zbrodniach przeciwko ludzkości, oceny należałoby dokonać w świetle podstaw wykluczenia określonych w [art. 12 ust. 2 lit. a\) / art. 17 ust. 1 lit. a\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#).

Zagrożenie dla społeczności lub bezpieczeństwa państwa członkowskiego

Ostatnia aktualizacja: listopad 2021 r.

Przy rozpatrywaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej podstawa wykluczenia określona w [art. 17 ust. 1 lit. d\) dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) ma zastosowanie wyłącznie do osób, które w przeciwnym razie kwalifikowałyby się do udzielenia im ochrony uzupełniającej.

W przeciwieństwie do pozostałych podstaw wykluczenia zastosowanie tego przepisu opiera się na perspektywicznej ocenie ryzyka. Niemniej jednak przy analizie bierze się pod uwagę przeszłą lub obecną działalność wnioskodawcy, taką jak powiązanie z niektórymi grupami uważanymi za stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa państw członkowskich lub działalność przestępczą wnioskodawcy.

Więcej na ten temat można przeczytać
we wspólnej analizie.

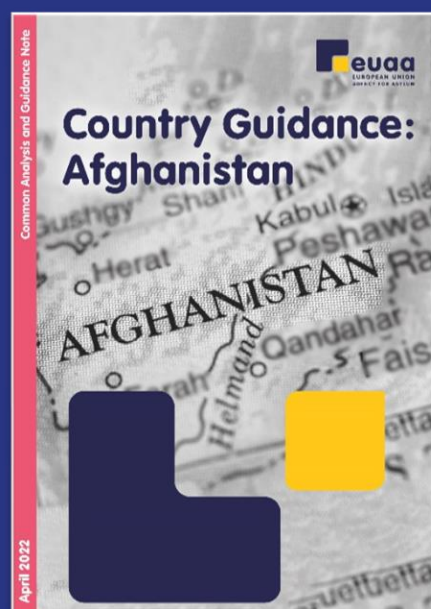
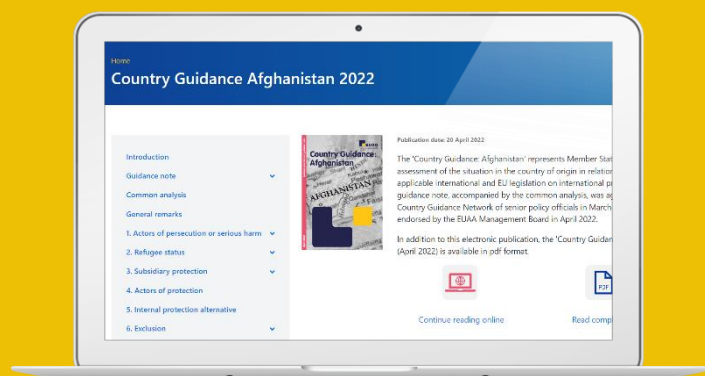

Skróty

ALP	Afgańska policja lokalna, inicjatywa na rzecz bezpieczeństwa polegająca na włączeniu do sił policji uzbrojonych bojowników pod auspicjami ministerstwa spraw wewnętrznych
ANSF	Afgańskie narodowe siły bezpieczeństwa, w tym afgańskie siły zbrojne, afgańska policja narodowa i narodowy dyrektoriat bezpieczeństwa
AUEA	Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu
IDP	Osoby wewnętrznie przesiedlone
IKP	Informacje o kraju pochodzenia
IPA	Alternatywna ochrona wewnętrzna
ISKP	Prowincja Chorasán Państwa Islamskiego
LGBTIQ	Osoby LGBTIQ to osoby: odczuwające pociąg wobec osób tej samej płci (lesbijki, geje) lub dowolnej płci (osoby biseksualne); których tożsamość płciowa lub jej ekspresja nie odpowiadają płci biologicznej przypisanej w chwili urodzenia (osoby transpłciowe, osoby niebinarne); których biologiczne cechy płciowe nie odpowiadają typowej definicji płci męskiej lub żeńskiej (osoby interseksualne) oraz osoby, których tożsamość nie wpisuje się w binarną klasyfikację seksualności lub płci (osoby queer)
NGO	Organizacja pozarządowa
ONZ	Organizacja Narodów Zjednoczonych
QD (Dyrektywa w sprawie kwalifikowania)	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony
TSUE	Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
UE	Unia Europejska
UNAMA	Misja Wsparcia Narodów Zjednoczonych w Afganistanie
UNHCR	Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

Kompleksowa wspólna analiza, która stanowi podstawę niniejszych wytycznych, jest dostępna w formacie e-book i pdf w języku angielskim.

Można je znaleźć na stronie internetowej:

<https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>

doi: 10.2847/221860

